

Prostovoljstvo

OŠ Škofljica – prejemnica priznanja Junaki našega časa

Kako čudovito je to, da nikomur ni potrebno čakati niti trenutka, da bi svet naredil boljši."

(Ana Frank)

Tretji teden v maju je potekal 24. Nacionalni teden prostovoljstva, ki je namenjen predvsem promociji prostovoljstva v družbi in ga organizira Slovenska filantropija. V okviru tedna je v torek, 23. maja 2023, potekal že deveti Slovesni dan prostovoljstva, ki je bil tokrat v Žalcu. Na tem dogodku prejmejo priznanja oz. nazive *Junaki našega časa* šole, ki spodbujajo razvoj prostovoljstva in mu dajejo mentorsko podporo, mentorji prostovoljcev, posamezni prostovoljci, občine in najboljša novinarska zgodba. Častno pokroviteljstvo Slovesnega dne prostovoljstva je prevzela predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar.

Na natečaju Junaki našega časa so lahko sodelovali učenke in učenci osnovnih in srednjih šol ter dijaških domov v Republiki Sloveniji. Lahko so se povezovali z drugimi zavodi in nevladnimi organizacijami, če je to pomenilo višjo kakovost prostovoljske aktivnosti ali močnejši pozitiven vpliv prostovoljske aktivnosti ali projekta.

Kot letošnji prejemniki priznanja smo bili na slovesni dogodek v kulturnem Domu II. Slovenskega tabora Žalec povabljeni tudi učenci prostovoljci iz OŠ Škofljica, mentorica Katarina Hafner Blatnik in ravnatelj Roman Brunšek, saj smo bili izbrani na podlagi našega dosedanjega dela na področju prostovoljstva in mentorske podpore le-temu. Učenke prostovoljke, ki so opravile vsaj 24 ur prostovoljskega dela, so prejemnice priznanja Naj prostovoljka: **Lara Boh, Ana Golob, Zoja Janežič Kočar, Kristina Kolarič, Pavlina Klara Pirc, Ula Zupancič, Neža Žnidaršič in Nuša Žnidaršič.**

(Dostopno na <http://www.prostovoljstvo.org/junaki-nasega-casa-2023> in spletni strani šole.)

S projektom Prostovoljstva se na OŠ Škofljica vsako leto odzovemo na potrebe šolske in občinske skupnosti. Prostovoljske aktivnosti, ki jih izvajamo, so namenjene šolskim in predšolskim otrokom. V ta namen organiziramo ustvarjalne delavnice, povezane s prazniki (Prešernove delavnice) ali kulturnimi običaji (Gregorjeve delavnice) ali z aktualnimi dogodki (tradicionalni slovenski zajtrk). Z delavnicami krepimo promocijo prostovoljstva in omogočamo starejšim prostovoljcem, da pomagajo mlajšim učencem pri ustvarjanju, šivanju, rezanju, ... Tako eni in drugi krepijo medsebojne vezi, si višajo kakovost življenja in aktivno preživljajo prosti čas. V decembru vsako leto sodelujemo na božično-novoletnem sejmu, kjer ponujamo različne izdelke, največkrat voščilnice, in z nabranimi sredstvi bogatimo šolski sklad. Naše aktivnosti so namenjene tudi odrinjenim skupinam ljudi v naši okolici. V sodelovanju z Domom starejših Škofljica obiskujemo starostnike in z njimi preživljamo kvaliteten čas ob novoletnem okraševanju doma, ličkanju koruze, igranju družabnih iger, petju, smehu. Prav tako sodelujemo s CUDV Draga na Igu, in sicer se največkrat družimo ob plesu ali športnih igrar, ki nas povezujejo. Z Župnijsko Karitas sodelujemo v adventnem času, ko izdelujemo venčke, ki jih prvo adventno nedeljo ponudijo obiskovalcem. V sodelovanju z ŽPS smo ustvarjali darila za materinski dan. Skozi celo leto se odzivamo na dobrodelne akcije Rdečega križa npr. Teden Rdečega križa – za otroški nasmeh ali projekt Drobtinica, pri katerem smo letos skupaj s starostniki govorili o hrani sedanjosti in preteklosti in skupaj ustvarili venček, ki je bil izbran in razstavljen v Mestni hiši v Ljubljani. Sodelujemo tudi na čistilni akciji, ki jo organizira občina Škofljica in (se) ozaveščamo o pomenu skrbi za čisto okolje. Na šoli deluje tudi

medvrstniška učna pomoč – tutorstvo. Tutorji so učenci, ki delujejo od 1. do 9. razreda in se odzivajo na potrebe sošolcev ter jim ob pomoči mentorja nudijo učno pomoč. Njihovo delo poteka kontinuirano skozi celo šolsko leto. Mentorici sta Regina Bokan na razredni stopnji in Nataša Šavrič na predmetni stopnji. S svojim mentorstvom usmerjata in vodita delo ter nudita potrebno pomoč in podporo pri delu tutorandov.

Cilj prostovoljskih aktivnosti šole je predvsem krepitev solidarnosti in sočutja med osnovnošolskimi otroki za potrebe ljudi v ožjem (šolskem) in širšem (občinskem) okolju, s čimer je izboljšana kakovost življenja vseh udeležencev.

Dr. Anica Mikuš Kos, predsednica in ena od ustanoviteljic Slovenske filantropije, meni, da je včasih treba otroke ali mladostnike malo spodbuditi k prosocialnemu delovanju, da spoznajo, kakšne koristi ima tudi sam od tega. Občutek, da nekomu nekaj da, da nekomu nekaj pomeni, da se ga nekdo veseli, da lahko nekaj spremeni. Še posebej pomembno se ji zdi, da se v vlogi otrok in mladostnikov, ki nekaj delajo za druge ali skupnost, znajdejo tisti, ki imajo tudi sami težave. Da niso samo v vlogi nemočnih žrtev, ki pričakujejo pomoč, ampak prestopijo v čevlje tistih, ki jo tudi dajejo. Slednje namreč spremeni pogled nase in aktivira lastne zmogljivosti obvladovanja svojih težav. Veseli nas, da je prostovoljsko delo naše šole opaženo in cenjeno, saj je družba, ki krepi vrednote prostovoljstva zgrajena na trdnih temeljih za prihodnost. Ob prazniku prostovoljstva vse zahvale in čestitke prostovoljcem in prostovoljkam naše občine, ki delujete na različnih področjih. Zagotovo nimate več časa kot drugi, imate pa zagotovo večje srce, saj verjamete, da več, kot daš, več imaš.

Vtisi nagrajenih Naj prostovoljk:

Ana Golob, 9. A: Moja občutja po dogodku so zelo dobra. Na prireditvi, ki je trajala dve uri, mi je bila zelo všeč začetna skladba glasbene šole Žalec, potem so sledili nagovori, ki so bili kot v parlamentu in tako sem se tudi počutila. Potem je sledila še ena super skladba, nato pa podelitev priznanj. Poslušali smo, kaj vse so delali drugi junaki današnjega časa in kmalu sem zaslišala »osnovna šola Škofljica« in že smo morali na oder. Čestitali so nam, podelili priznanja in slikali. Za nami je prišlo še nekaj šol, nagrajenih je bilo tudi veliko občin, posledično zelo boleče roke po dveh urah ploskanja. Vendar to vseeno ni bilo tako slabo, slišali smo namreč kar veliko dobrih idej, kaj vse delajo prostovoljci in zelo veliko misli, ki so jih izrekli. V spomin se mi je vtisnila misel neke prostovoljne gasilke, dobitnice priznanja, ki je rekla, da gredo gasilci tja, od koder vsi bežijo.

Nuša Žnidaršič, 9. B: Celega dne sem se veselila, ker se bila vesela, da bomo prejele priznanje Naj prostovoljke. Imela sem se lepo, saj smo imele nekaj prostega časa in malo veselja. Potem je sledila prireditev v kulturnem domu, odšle smo tudi na oder, počutila sem se lepo, saj je le nekaj posebnega, ko stojiš svečano na odru. Lepo mi je bilo, ko sem videla, da nismo samo učenci osnovnih šol, ampak tudi veliko drugih ljudi, ki jim je prostovoljstvo nekaj, kar radi delajo in si za to vzamejo čas, ter dobro srce, saj pomagajo, če le lahko.

Pavlina Klara Pirc, 9. B: Prireditev mi je bila zelo všeč, saj je bilo veliko udeležencev, ki so opravili veliko ur in veliko občin, ki spodbujajo k prostovoljstvu. Kitarški orkester je igral dobri pesmi in dobile smo nagrado. Pri pogostitvi po dogodku so imeli tudi veliko vrst pijače in hrane.

Zoja Janežič Kočar, 9. B: Po podelitvi smo se pozno popoldne vrnili domov. Vtisov je ostalo veliko. Zabavnih in takšnih, ki jih bo treba še postaviti na svoje mesto. Nekaj pa je zagotovo, prostovoljstvo se spleča. Čeprav najprej misliš, da boš naredil nekaj veselja za tiste, ki smo

jim risali, okraske, cvetke in čebelice, da so z njimi ustvarjali, vsako dobro delo da nekaj tudi prostovoljcu.

Ula Zupančič, 8. D: Dogodek mi je bil všeč, saj je bilo zame to nekaj novega. Zagotovo sem bila presenečena nad tem, koliko prostovoljcev imamo v Sloveniji in koliko ur so vsi ti prostovoljci in prostovoljke opravili. Takrat sem se šele zavedala, da je prostovoljstvo zelo pomembno in da se veliko ljudi ukvarja s tem. Zanimivo mi je bilo tudi, kakšne različne akcije so izvedli drugi prostovoljci. Všeč mi je bilo stati na odru z vsemi drugimi prostovoljci in prostovoljkami, saj sem se počutila enako pomembno kot vsi ostali. Če bom v prihodnosti dobila še kakšno priložnost iti na takšno prireditev, bi jo z veseljem sprejela, saj mi je všeč biti del skupnosti, s katero tudi jaz pripomorem k nečemu.

Katarina Hafner Blatnik, mentorica

Fotografije: Katarina H. Blatnik